

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2383/2024
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Жарко Вујовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране ВП Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 903/2024 од 18.04.2024. године, у седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 903/2024 од 18.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 269/20 од 26.10.2023. године, ством првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име мање исплаћене зараде и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом на сваки месечни износ почев од 20-ог у месецу за претходни месец до коначне исплате. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да му на име законске затене камате због доцње у исплати зараде за временски период од 01.11.2014. године до 28.02.2021. године исплати укупан износ од 58.227,68 динара са законском затезном каматом од 19.10.2022. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа од 71.153,11 динара са законском затезном каматом од 19.10.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 218.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 903/2024 од 18.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, усвајајућем делу става другог у односу на досуђени износ од 58.227,68 динара на име законске затезне камате због доцње у исплати, са законском затезном каматом од 24.10.2022. године до исплате и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става другог изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да се тужена обавезе да му на износ од 58.227,68 динара плати законску затезну камату од 19.10.2022. године закључно са 23.10.2022. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену (става првог изреке) тужена је изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о одбрани („Службени гласник РС“ број 10/15) успостављено и уређено Војно правобранилаштво. Према одредбама члана 107а наведеног закона, Војно правобранилаштво је посебна организациона јединица Министарства одбране, која предузима правне радње и правна средства ради остваривања и заштите имовинских права и интереса Републике Србије у погледу средстава која користе Министарство одбране и Војска Србије, у складу са овим законом (став 1.), а у заступању Министарства одбране и Војске Србије пред судовима и другим надлежним органима, Војно правобранилаштво има положај заступника Републике Србије – Министарства одбране и Војске Србије, с правима и дужностима прописаним за Државно правобранилаштво, осим заступања пред страним и међународним судовима и арбитражама и пред другим надлежним органима у иностранству (став 2).

Према одредби члана 107б Закона о одбрани, када је прописано је да Војно правобранилаштво у правним поступцима пред судовима, органима управе и другим надлежним органима заступа Министарство одбране и Војску Србије када имају положај странке или умешача о чијим правима и обавезама се одлучује у тим поступцима (став 1.), а када је прописано да у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Војно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат.

Према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, а како Закон о одбрани напред цитираном одредбом изједначава војног правобраниоца са адвокатом, то у име Министарства одбране и Војске Србије ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво војни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о одбрани којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. То је у складу са чланом 107 г. Закона о одбрани, по коме функцију Војног правобранилаштва обављају војни правобранилац и заменици војног правобраниоца. У складу са чланом 107ђ, организацију рада и уређење Војног правобранилаштва, сходно прописима за рад Правобранилаштва Републике Србије, уређује министар одбране, уз сагласност Владе.

Како у конкретном случају ревизија није у складу са напред наведеним законским одредбама изјављена преко војног правобраниоца нити његовог заменика, већ преко лица запосленог у Војном правобранилаштву, Одељењу у Нишу, то је у

смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП ревизију у име тужене Републике Србије изјавило неовлашћено лице, због чега је ревизија недозвољена.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни суд је, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић